

POLE POSITION
TOUCH THE FUTURE

FERGON
NO 1 IN TREKKING SYSTEMS

Hoře Leki posílá
Horská služba České republiky

- ✓ BEZPEČNOSTNÍ POUTKO
- ✓ VELKÁ OPĚRNÁ PLOCHA
- ✓ DUTÁ OPĚRNÁ PLOCHA
- ✓ VNĚJŠÍ TVAR BEZ HRAN

LEKI
www.leki.cz

OUTDOOROVÝ ČASOPIS S UNIKÁTNÍ DISTRIBUCÍ – ROZDÁVÁN ZDARMA VE 430 OUTDOOROVÝCH CENTRECH KOMPLETNÍHO DOBRODRUHA NAJDETE ROVNĚŽ NA WEBOVÝCH STRÁNKÁCH WWW.CASOPISDOBRODRUH.CZ

2 **2010** **DOBRODRUH**

2010
Ročník XIV.

ZDARMA

DVOUMĚSÍČNÍK PRO AKTIVITY V PŘÍRODĚ

Pavel Bém: Seven Summits

„Matterhorn“ Antarktidy Mt. Shinn (4660m) nám učaroval

Pavel Bém se nedávným výstupem na nejvyšší horu Antarktidy zařadil mezi dosud nepočtené cestovatele, outdoormany a horolezce, kterým se podařilo vylézt na nejvyšší vrcholy všech kontinentů. Cíl, který svého času zpopularizoval především outdoorový průkopník Reinhold Messner, se v posledních letech stává stále známější výzvou pro řadu dobrodružných povah. Mediálně přitom začíná vytlačovat další velkou horolezeckou sbírku – zdolání všech čtrnácti osmitisícových vrcholů. Je to svým způsobem pochopitelné, neboť Seven Summits nemají sice takovou sportovní hodnotu, na druhé straně mají své nesporné cestovatelské a poznávací kouzlo. A zalezete si při nich také pořádně – Mount Everest, Aconcagua a Mt. McKinley – to nejsou vrcholy pro běžné turisty a sváteční horolezce. S Pavlem jsme hovořili o tom, co „Sedm vrcholů“ obnáší.

Věnoval jste se outdoorovým sportům už od malíčka?

Snad všechny fotografie z dětství, které mám po svých rodičích, jsou z nějakého sportu či aktivity. Hrál jsem fotbal, závodně lyžoval, hodně běhal a od nějakých šestnácti let se začal aktivně věnovat horolezectví. Dnes využiji každou volnou chvíli k aktivnímu pohybu – kolo, běhání, cvičné stěny, posilovna, plavání... no a pochopitelně horolezectví a skialpinismus.

Kdy jste začal uvažovat o zdolání nejvyšších vrcholů všech kontinentů?

Zřejmě často ve zjednodušených myšlenkových schématech. Horolezec pro řadu lidí představuje někoho, kdo se vždy sápe na něj-

ký nejvyšší vrchol nějakého pohoří. To ale není pravda. Horolezectví je možná vášně či adrenalin, především ale také životní styl. Možná mi nebudete věřit, ale já jsem stejně šťastný ve Vysokých Tatrách jako v Himalájích. Nemusím lézt na nejvyšší vrchol a ještě navíc nejtěžší cestou, často mi stačí hory samy o sobě. Drsné, tvrdé podmínky, vertikály kolmých stěn i horizontály nádherných hřebenu, k tomu jedinečný svět zvířat a rostlin a do toho lidé, někdy domorodé kmeny žijící často v neuvěřitelných podmínkách... To je ta největší radost. Pak samozřejmě sportovní výzvy, zdolání těžké stěny, nepřístupného vrcholu... to k nám jistě také patří. V horách zkoušíme svoje možnosti, hranice a stále se je snažíme posouvat výš.

➤ Pokračování na str. 3

TREKKING V INDICKÉM HIMACHAL PRADESHI

ANEB ZKUŠENOSTI S MÍSTNÍMI CESTOVKAMI

Střed západní části indického Himálaje a jeho předhůří se nachází ve svazovém státě Himachal Pradesh. Tyto horské oblasti jsou relativně dobře dopravně dostupné z Dillí, a tak není divu, že právě zde se začíná rozvíjet místní obdoba cestovky, nabízejících různé horské treky. Jak takové služby vypadají v realu se přesvědčily dvě mladé dámy na pětidenním treku z městečka Brahmouru.

Naším původním záměrem bylo upustit od organizovaných výprav a udělat místní dopravou okruh z Panthakotu přes údolí Chamba, Lahaul a Kullu do Shimly s krátkými samostatnými pochody do hor z jednotlivých městeček. Vzhledem ke sporadickým interválům místních spojů, časové náročnosti jízdy (průměrná rychlost busů převážně britské výroby z 50–60. let, pohybujících se po neuvěřitelně nekválních silnicích s velkými výškovými rozdíly, činí kolem 20 km/h) i informacím od místních jsme se nakonec na místě rozhodly pro pohyb pouze v oblasti Dhauladharu a Chamba Valley.

Sedlo ve výšce téměř 3000 m.n.m.

Sedmihodinová jízda po úzoučké silnici klikatící se po stěných kaňonu řeky Chamba, která tou dobou byla ve stadiu vrcholné rekonstrukce, nám připadala jako jízda údolím smrti plným prachu, hromad padajícího či ležícího kamení a akcí typu vytlačování zadních kol autobusu po kolmých šterkových stěnách či vyhýbání se stále proudícím nákladákům s koly ve vzduchu. Nakonec jsme však dorazily do Brahmouru.

Brahmour je staré městečko o dvou hlavních ulicích. Je tvořeno dřevěnými terasovitými domky s břidlicovými střechami a je korunované chrámovým komplexem Chaurasi z 10. a pozdějších století s nádherným výhledem do údolí a na protější kopce.

Ve městě jsme měly v úmyslu navštívit dvě zdejší cestovky a pokusit se z nich dostat místní mapy, popř. aspoň konkurenční nabídky místních známých horských treků. Náš scénář se však nerealizoval, neboť jedna z cestovek byla bez jakýchkoli dalších informací zavřená a druhá – Directorate of Mountaineering and Allied Sports – měla samozřejmě v nabídce jen treky, nikoliv mapy. Využívala toho, že cizinci se tu bez map a znalosti jazyka pohybují hůř, i když v okolí vesměs nejde o příliš náročné horské výstupy (4–7denní treky, max. výška kolem 4000 metrů, výjma náročnějších treků do Lahaul Valley). Jako odpovědi na naši zakázku – tři dny v terénu, nejlépe směr Lahaul, jsme nakonec po dlouhém vyjednávání dosáhly pětidenního treku do McLeod Ganj s anglicky mluvícím zkušeným průvodcem, veškerým zabezpečením, jídelm, poskytnutím, materiálem, stany a spacáky.

➤ Pokračování na str. 10 a 11

JUREK S+R
CZ - 73913 Kunčice p.O. 766
www.jurek.cz / 556 850 032

Nabízený sortiment:

- STANY
- SPACÍ PYTLE
- Karimatky
- Pončo pláštěnky
- Multifunkční ručníky
- Turistické oblečení
- Nepromokavé návleky
- Obaly na batoh
- Lavinové sondy
- Ponožky

MOJE PRVNÍ VIA FERRATA

Úchvatné panorama italských Dolomit v oblasti Tre Cime di Lavaredo (skupina vravo)

Toblinger Knoten

Bojím se výšek! Jako malá jsem nikdy nelezla po stromech, pohledy ze šestého patra panelákového bytu mi působily nevolnost, žebřík zvládám tak ke třetí přičce a na těchto stavech nic nezměnil ani seskok padákem.

Takto „vybavena“ jsem se chystala na svůj první výlet spojený s pohybem po zajištěných cestách. Hory mám sice moc ráda, s lezení po nich jsem se však setkala leda prostřednictvím fotek v časopisech, a ty na mě vždy působily nepohoditelně a nebezpečně. Italské Dolomity mi svou krásou učarovaly při zimních lyžařských radovánkách, ale teď mělo dojít k setkání s jejich podmanivou krásou v obnaženém stavu, bez sněhové počasí nádherné, pohledy na okolní horstva i do údolí okouzluje. Na kratších zajištěných úsecích jsem si první vyzkoušela úvazek a další nezbytnosti ke zdolávání „ferrat“.

V podvečer jsem cestou kolem úchvatného masívu Tre Cime di Lava-

Adrenalin na žebříku

Pohled z vrcholů Toblinger Knoten na Palernkofel

redo dorazili na chatu Locatelli, ubytovali se, občerstvili výbornou večeří a pozorovali západ slunce, proměňující nepopsatelným způsobem barevnost okolních hor. Já, bytost naprosto nepokřivená jakýmkoliv lezením, si stejně nedovedla představit, co mě čeká, takže zatím klídek.

Probudili jsme se do kouzelného rána, a po časném snídání a krátké foto-procházce bylo rozhodnuto. Na úvod se pokusíme jištěnou cestou zdolat nedaleký vrchol Toblinger Knoten, 2617 m.

Cesta k nástupu na ferratu nebyla obtížná, bloudili jsme jen jednou a krátce. Hora na mě působila velmi příjemně a přátelsky, i když mi stále nebylo jasné, kudy že na ni polezeme. Poznala jsem ji trochu i zevnitř, při prohlídce rakouských pozic z období 1. světové války, v nichž bojovali i čeští vojáci.

Na určeném místě jsem se, kupodivu na první pokus, oblékla do úvazku, dostala školení, jak se správně cvakat, zachovávat pravidlo tří bodů a hlavně nepodceňovat situaci.

Začala jsem stoupat. Šlo to těžce, ale podle slov mého průvodce, začátek je vždy připraven tak, aby provedl ty nezkušené. Snad už po pěti metrech bych se byla nejradyji vrátila, ale něco mě přesto táhlo dál. Zvědavost? Touha po zážitku, či překonání strachu z výšek? Dodnes to netuším.

Šplhala jsem pomalu, s mírně klepajícími se končetinami, za pomoci kovových žebříků, kramlí, jisticích lan, správných rad a povzbuzování. Hledala stupy, chyty a zbytky odvahy. Některé úseky byly lehčí, jiné jsem se zasekla, zhluboka dýchala, nabírala psychické síly s nadějí, že až překonám tohle obtížné místo, uvidím snad konečně vrchol. Jinak to ale nešlo, cesty zpět nebylo, musela jsem nahoru. Kupodivu jsem necítila žádnou fyzickou únavu, jen strach, že mi ztuhnou svaly a já se nebudu moci pohnout...

A pak to přišlo. Poslední žebřík a byla jsem na vrcholů! Mísily se ve mně pocity obrovské úlevy, že to mám za sebou, nesmírného štěstí, že jsem to dokázala – a můj starý známý strach z výšek. Nebyla jsem schopna rozhlédnout se po okolí, kochat se panoramaty ani stoupnout si ke kříži a nechat si udělat památeční foto. Svachnu jsem vynášela zcela zbytečně. K sestupové cestě jsem dolezla po čtyřech, cvakla se a opatrně se spouštěla

dolů, neboť jedno důležité pravidlo říká, že výstup končí až sestupem. Ten pro mne kupodivu nebyl zdaleka tak psychicky náročný jako odpočinek na vrcholu. Dole ještě trochu brouzdání vápencovou sutí a konečně si mohu říci: „Dokázala jsem to!“ Helma, úvazek, karabinový set i rukavice mizí v batohu a odkudsi se naopak vynořuje neodbytná myšlenka na točené pivko. To si již zanedlouho vychutnávám na terase rifugia. Sice z plastového kelímku, ale zato s mírně shovívavým pohledem na „obyčejné“ pěší turisty, nezasažené dosud fenoménem zvaným via ferrata – trochu paradoxním dědictvím válečného konfliktu z počátku 20. století.

I po úspěšném zdolání několika dalších vrcholů jsem, obrazně řečeno, zůstala při zemi. Ke každému výstupu si zachovával jsem určitý respekt, poctivě se jistím a na výškové pohledy si zvykám pomalu. Není ze mne horolezec. Zajištěné cesty mi ale umožňují prožít krásu hor trochu jinak a intenzivněji, než pochodem pěší stezkou nebo s pomocí lanovky. A protože tahle dovolená zpravidla nenadělá nějaký extrémní „průvan“ v peněženice (potřebné vybavení lze například vypůjčit ze specializačních cestovkárů), zbude i na to pivko, které si ráda vychutnám na oslavu šťastného návratu. Tak jako poprvé...

– iš –

ROZVOJ ve všech oblastech

Podporujeme rozvoj cestovního ruchu v České republice

Podporujeme rozvoj cestovního ruchu v České republice

Využijte Národní program podpory cestovního ruchu

Podnikatelé mají nyní možnost čerpat dotace z **Národního programu podpory cestovního ruchu**, podprogramu **Cestovní ruch pro všechny**.

Podmínkou pro přidělení dotace je vytvoření produktu, který umožní více cestovat i těm, kteří jsou nějak znevýhodnění – například seniorům, rodinám s dětmi nebo handicapovaným.

Dotace může být až 50% z nákladů akce. Celkové náklady na jednu akci se mohou pohybovat v rozmezí od 1 do 5 mil. Kč.

Podrobné informace najdete na www.mmr.cz

Infolinka MMR (PO, ST do 17h, PÁ do 13h): +420 224 861 282 (138)

BOLEVECKÉ RYBNÍKY V PLZNI

Jakkoliv se to může zdát divné, průmyslová metropole západních Čech patří k nejzelenějším městům v České republice. Mohou za to nejen čtyři plzeňské řeky, po jejichž březích se chodí i cyklisté dostanou pohodlně až do centra, ale i okolí Plzně, které je ze tři čtvrtin porostlé lesy. Mimořádně cennou lokalitou, která skrývá desítky přírodních i technických zajímavostí, je rekreační oblast Bolevecké rybníky, těsně přiléhající k severnímu okraji města Plzně.

VÍTE, ŽE

- Soustava boleveckých rybníků je z technického i krajinářského hlediska jedinečné pozdně gotické dílo z poloviny 15. století, starší než mnohem známější soustava treboňská.
- Na hrázi Velkého rybníka rostou více než 400 let staré duby, asi nejstarší stromy v Plzni.
- Rybníky jsou významnou ornitologickou lokalitou, v jejich okolí je zaznamenáno pozorování více než 160 druhů ptáků.
- Rašelinná voda v Kamenném rybníku je údajně svým složením podobná finským jezerům. V jeho okolí připomíná letecké nálety 2. světové války celkem 126 kráterů od bomb.
- Kolomazná pec u Kamenného rybníka je významnou technickou památkou z poloviny 18. století, je to jediná dochovaná pec na výrobu kolomazy v ČR.
- Všechny rybníky mají čistou vodu, ale nejlepší koupání poskytuje velký Bolevecký rybník. Nabízí písčité pláže ve stínu borovic, vodu dosahující i v létě průhlednosti okolo 2 m, bezbariérové trasy a vstupy do vody i pro vozíčkáře. Samozřejmě jsou toalety, převlékárny i občerstvení.

Skvělé podmínky pro sport a rekreaci jsou umocněny blízkostí velkého města, které poskytuje potřebné základy ve službách i v kultuře. Západočeská metropole Plzeň patří mezi nejzajímavější česká města. Turisty z celého světa přitahuje především světoznámý plzeňský pivovar a jeho unikátní prohlídkové trasy. Děti zase láká plzeňská ZOO a milovníci dobrodružství zase Technia s ojedinělou výstavou Top Secret. Zatožte-li po kultuře, Plzeň nikdy nezkla. Díky svému skvělému kulturnímu zázemí postupovala do finále kandidatury o titul Evropské hlavní město kultury 2015. Kulturní kalendář je tak bohatý, že nebudete vědět, kam dřív. Jediněčná divadelní tradice, koncerty, představení, noční kluby, open-air akce a festivaly patří k Plzni stejně jako pivní či krásná příroda.

www.plzen.eu

České Švýcarsko
evropská excelentní destinace

České Švýcarsko Excelentní turistická destinace

České Švýcarsko se rozprostírá v severozápadním, pohraničním cípu naší republiky několik desítek kilometrů od krajského města Ústí nad Labem. Přestože je Ústecký kraj známý především průmyslovou produkcí, má tato oblast také svůj přírodní klenot. Tím je unikátní, člověkem téměř nedotčené přírodní území s jedinečnou flórou a faunou, které bylo v roce 2000 vyhlášeno za Národní park České Švýcarsko o rozloze 80 km² jako čtvrtý národní park České republiky.

Svět skalních věží a tajuplných lesů

České Švýcarsko by se dalo stručně charakterizovat jako svět skalních věží, mostů, bran, skalních masivů, hlubokého kaňonu řeky Labe a zalesněných kopců, jejichž dominantou je Růžovský vrch. Při státní hranici České Švýcarsko sousedí s Národním parkem Saské Švýcarsko (Nationalpark Sächsische Schweiz) a jako celek představují oba národní parky území, které svou rozsáhlostí a minimálním osídlením nemá v Evropě obdoby. Mezi unikátní pískovcové formace patří skalní dominanta parku – Pravčická brána. Tento impozantní skalní útvar (délka 26 m, výška oblouku 16 m) reprezentuje největší pískovcovou skalní bránu v Evropě a stal se zároveň i symbolem národního parku.

Zážitky a inspirace

Toto jedinečné území vytváří přeshraniční turistický region, který poskytuje ideální možnosti pro odpočinek a načerpání nových sil, zážitků i inspirace. Přirozená krása krajiny s romantickými zákoutími a krásnými vyhlídkami vybízí k objevování, při kterém Vás mohou také provázet certifikovaní průvodci.

Nejoblíbenější okruhem je již od roku 2007 trasa Tramvají do skal...

Díky této trase můžete absolvovat nejen v Alpách, ale i v Českosaském Švýcarsku zajištěnou stezku plnou adrenalinových překvapení (komíny, strže). Po výstupu na skalní hřebeny přejdete neznámými místy ve skalách s vynikajícími výhledy do údolí Labe. Během tohoto jednodenního mírně náročného výletu, jdete samozřejmě pěšky (15 km skalami Saského Švýcarska, některé úseky po vysokohorských stezkách; jen pro osoby netrpící závratí!), ale pojedete také hned několika do-

pravními prostředky: vlakem, přívozem, tramvají po trati z r. 1898. aktuální termíny na rok 2010 najdete na www.ceskesvycarsko.cz

S fotoaparátem do Českého Švýcarska

Těm, kteří jsou schopni vidět svět jak se říká v obrazech a zároveň se rádi toulají s fotoaparátem po krajině je určen zajímavý program - Fotoworkshop. V jedno i vícedenních workshopech určených jak začátečnickům tak pokročilým se za odborného dohledu zkušených profesionálních fotografů naučíte nejen zásady kvalitního fotografování, ale navštívíte i nejkrásnější místa a ještě se něco dozvíte o historii a přírodních zajímavostech kraje.

Kde začít?

Ideálním místem pro získání přehledných a důležitých informací o regionu, přírodě, nabídce ubytování i volnočasových aktivitách je nové návštěvnické a vzdělávací středisko regionu Dům Českého Švýcarska v Krásné Lípě. Najdete zde informační centrum, internetovou kavárnu, interaktivní expozici o regionu, v rámci které máte možnost shlédnout v příjemném kinosále i dvacetiminutový emotivní film s názvem Krajina tajemství. Otevřeno je po celý rok, každý den od 9 do 17 hodin.

Kompletní informace o regionu, turistických nabídkách, fotoworshopech, ubytování i další podrobnosti najdete na:

www.ceskesvycarsko.cz

Kontakt: Dům Českého Švýcarska
Křínické náměstí 1169/10
Krásná Lípa 407 46
Tel.: 412 383 413
E-mail: informace@ceskesvycarsko.cz

Komfortní energie pro Vás

Fandíme úspěšným!

Pražská energetika, a. s.
Na Hroudě 1492/4, 100 05 Praha 10
Zákaznická linka PRE: 267 055 555
pre@pre.cz • www.pre.cz

PRE

DOBRODRUH 9

DOBRODRUH

DOBRODRUH

DOBRODRUH

DOBRODRUH

DOBRODRUH

DOBRODRUH

Typická místní lávka

► Pokračování ze str. 1

Šlo o klasický „indický“ výsledek – v jiných časových proporcích, do výškové mnohem méně zajímavé oblasti a v dvojnásobně vyšší finanční relaci, než jsme si představovali. Po probrání všech pro a proti jsme se ale nakonec dobraly k souhlasu poté, co jsme cenu snížily o 20%. Za výhodu jsme považovali ušetření mnoha desítek hodin jízdy zpět údolím a oklikou do Shimly, protože jsme měli dojít pěšky rovnou do McLeod Ganj a odtud je jen pár hodin busem do Shimly. Jako podmínku jsme si ale stanovily, že v době

treku nám cestovka zajistí rezervaci autobusu z McLeod Ganj do Shimly a také nám do něj v ceně treku dopraví batohy, což jsme sepsaly a daly podepsat proti 50% záloze.

Částečně natěšené a částečně zvědavé na horský pochod v indické režii jsme ráno dostavily s batohy sbalenými nalehko před kancelář. Byly jsme bez vysvětlování nacpány majitelem a dalšími třemi neznámými chlápky, kteří se zřejmě vezli jako morální opora či za dalšími zajímavými obchody, do džipu a další dvě hodiny třeseny cestou zpět údolím až k nějaké křižovatce

TREKKING V HIMACHAL

ve vsi, z níž odbočovalo cesti jako serpenti na pro osly do hor. Tady jsme samozřejmě pichli. Po hodině dohadování celé vesnice a shánění další možnosti dopravy nás majitel naložil do čehosi jako taxika. Jestli jsem předtím měla nějaké výtky proti cestě údolím Chamby, netušila jsem, co je peklo. Při pohledu z okénka těžce se sňhajícího a hrkajícího vehiklu, podklouzávajícího na bahně a drobných kaménkách, nebyl vidět žádný lem cesty, jen přímý, mnoho desítek metrů spadající sráz. Úplně zpacené jsme se po 40 minutách dumání o tom, co bychom byly mohly napsat do závěti, vypořádaly v seskupení malebných vesničkových stavení ze dřeva, kamenů a trávy.

Zde nás majitel seznámil se dvěma nemluvnými mistřáky coby nosiči a jedním elegantním mladíčkem coby našim zkušeným horským vůdcem. Nestáčily jsme se divit. Místřáci nahodili neuvěřitelně narychlo a špatně sbalené látkové batohy, nad jejichž horními uzávěry se kývalo vše, co se do nich nevešlo. Bomba na plyn i s hořákem, pytle s fazolemi, instatními náhražkami mléka či tyče od stanů. Bylo nám pěkně trapné, nečekaly jsme takové objemy k odnosu, navíc ještě v životě naši výbavu nikdo směrem vzhůru nenesl.

Začali jsme pochodovat podél divoké řeky vyšlapanou cestou vzhůru. Během ní jsme vysondovaly většinu stěžejních informací, které v nás vyvolávaly stupňující se směs zlosti, smíchu a údivu. Nosiči byli nemluvní, protože neuměli anglicky. Mladíček Shiv sice něco velmi málo anglicky uměl, ale měl zvláštní způsob komunikace. Začal s nějakým tématem, pak od něj odstupoval a větil ho a větil, až skončil u své tyty z třetího kolene a jejich obrádků apod. Většinou jsme vůbec nechápaly, o čem byla řeč, což jsme zpočátku připsávaly angličtině. Posléze jsme ovšem pochopily. Naše cesta totiž nebyla nicím jiným než proslulou Malaní stezkou, tj. cestou polokočovných pastevců kmene Gaddis, ženoucích tudy svá stáda z údolí do údolí, a hlavně cestou kvalitního hašiče, který se tu vsude ilegálně pěstuje. A všichni naši kamarádci byli v průběhu většiny cesty sjetí jako krabice. Haš jim pomáhal unést minimálně třicetkilové batohy, z nichž jeden neměl ani bederák, jít rychle a přes den nejist a nepít. Shiv se dále vyznačoval tím, že tuto cestu ještě nikdy nešel a byl angažován jenom proto, že ma-

jitel narychlo nesehnal nikoho jiného a že trochu mluvil anglicky. A tím to nekončilo.

Spíše ležerně turistickým krokem jsme vystupovali krásným údolím se zhruba 200–300metrovým převýšením s kaskádami řeky, zarámovaným do strmě se zvedajících vrcholů, na jejichž stránkách jsme občas zahlédli domy místních vesničanů. Po každých 15 minutách jsme dělali 10minutové pauzy, protože náš hrdinový průvodce Shiv už nemohl. Po asi 2,5 h cesty, v 16,30, Shiv zavelel, že jsme v Darkundu, našem dnešním tábořišti. Začínala jsem být čím dál naštvanější. Tahle cesta, na které jsme běžně potkávali vesničany nesoucí trávu či zemědělské produkty k prodeji do městeček v údolí Chamby, má být ten náročný výstup na místní zasněžené vrcholky? Na naše důrazné námitky se Shiv jenom bezmocně usmíval. Chtěly jsme tedy mluvit s majitelem. Ale nebyl signál. Takže ještě jednou dokola. Celá rozmluva ale nakonec nabyla jakýsi podivný převrácený rozměr – jakoby my, ukřutnice, jsme tady ječeli, chtěly nemožné a vykořisťovaly našeho hodného průvodce, který se může přetřhnout, aby pro nás cokoliv udělal a který práce víc udělat nemůže.

Na tábořišti jsme se nudily skoro sedm hodin, než jsme šly spát. Hovořit s nosiči a průvodcem se nám moc nechtělo, protože hned po tříhodinovém vaření se naprali všichni dalšími dávkami haše a vesele blábolili. Při představě, že to takhle bude vypadat ještě další čtyři dny pochodu, se mi nedařilo zvládnout vztek. A to pořád nebylo všechno. Došlo totiž na rozbalení a postavení stanu (byl pouze jeden, jak jsme zjistily, pro nás) a spacáků. Myslely jsme, že jsme snad v Jiřivce viděly. Tak neuvěřitelně špinavý zapáchající stan a vyuzené spacáky jsme nikdy neviděly, a to nejsme nějak posedlí čistotou, protože už jsme při mnoha cestách spaly leckde. Spacáky se nepraly a stan nečistil od dob, co byly zakoupeny, což muselo být minimálně 10 let. Navíc bylo jedno, kdo v kterém spacáku spí, takže před námi v každém z nich spaly generace nosičů. Není taky divu, že ještě, než jsme odjely z Indie, nebyly jsme ušetřeny těžce nepřijemného svrabu.

Průběh dalšího dne naše „nadšení“ zpočátku nevyšlepl. Jednoho z nosičů začal v noci bolet žaludek, podle posunků šlo zřejmě o žlučnickový kámen, a dopedně věnoval Shiv se zoufalým výrazem

dohadování s majitelem tom, co dělat. Po mnoha zoufalých pokusech dosáhnout původně slíbené náplně treku mi už začínalo být jedno, jestli Shiva silbované splní.

Oč mrzutější byla první část dne, o to lepší byla druhá. Místo nemocného nosiče jsme z první vesnice pod tábořištěm schrástili neuvěřitelně výkonného a veseleho pastevce Ramona. Cesta se začala nad rekou zvedat značně ostře a Shiv se pokoušel jít akčněji a bez přestávek, i když byl stále pozadu. Cestou jsme potkaly příjemné vesničany, kteří vesměs souhlasili s focením a ještě nám za něj věnovali kukuřici. Také jsme několikrát poseděly u čaje s pastevci a jejich ohromnými ovčímí a kozímí stády. Rázně jsme pochodovaly v notném převýšení až do 18 h cestou postupně ztrácející vegetaci ve prospěch skalnatých štítů pokrytých kamennými poli, až pod vrcholky rozeklaného sedla, uza-vírajícího údolí. Než padla tma a zima, podařilo se nám kompletně umýt v zákrutech ledové řeky a pak jsme se nastěhovaly udít se do zabydlené jeskyně k večeru. U té příležitosti jsme si začaly rukama nahomá povídat se „strýcem Ramonem“ a Sunilem, našim druhým nosičem, a ačkoli jim zase oči svítily, docela jsme se u toho nasmály. Začalo se zdát, že budeme-li ignorovat Shivovu neschopnost, bude náš pochod ještě fajn.

Třetí den začal nádherným východem slunce. Slunce postupně zaplavovalo údolí hluboko pod námi a posuvalo se nad jednotlivé zasněžené štíty. S Ramonem a Sunilem jsme se pokoušeli nakreslit mapu a pojmenovat některé z nich. Po vydatné snídani jsme vyrazili do sedla. Byl to rozhodně nejnáročnější den pochodu. Cesta se ztratila, museli jsme šplhat přímo po stěnách, přes kamenná pole a balvany rámované suchými kerky a kořeny.

K tomu si dovolím malou odbočku. Místní lidé a hlavně pastevci vůbec nejsou zvyklí šetřit se při výstupech či sestupech. Nepoužívají žádné hole aj. pomůcky, nemají ani pořádné boty. Vše se chodí přímo, z kopce či do kopce, balvany se neobcházejí, ale skáčou. Nápor na svaly a hlavně kolena, zvlášť s batohy, je během několika hodin víc než masivní.

Tříhodinový výstup do sedla přímo cestou necestou, kde jsem misty ztrácela schopnost udýchat prudký výběh, který „kluci“ s batohy předváděli, nebyl ►

VESELÍ NAD LUŽNICÍ – VODA JAKO TURISTICKÝ CÍL

Město Veselí nad Lužnicí (6,6 tis. obyvatel) leží na soutoku řek Lužnice a Nežárky a Bechyňského potoka v nadmořské výšce okolo 420 metrů.

Přimo na soutoku Lužnice a Nežárky leží vodácké tábořiště a autokemp Ostrov. Město je ze severu vstupní branou do CHKO Třeboňsko s bezpečným rybníků a rozsáhlými borovými a lužními lesy. Hlavním lákadlem pro návštěvníky je tu pět pískových jezer, vzniklých po bývalé těžbě písků, o celkové rozloze 240 hektarů. Jezera jsou vyhledávána ke koupání, k provozování vodních sportů a k rybaření. Po březích vede 7 km dlouhá naučná stezka Veselské pískovny. Jedním ze zastavení je chráněná lokalita Pískový

Betonový muž a žena

Závodů dračích lodí

přesp, což je téměř hektar pouště s jedinečnou faunou a flórou. Neměně přitažlivé jsou i vodácky oblíbené řeky Lužnice a Nežárka.

V prostoru pískoven se koná každoročně řada sportovních akcí. Letošní sezonu tu zahájí 8. května **Rybařské závody**. 29. května se konají **závodů dračích lodí**. 27. ročník oblíbeného **rekreačního triatlону Betonový muž a žena** se

uskuteční 21. srpna, dálkoví plavci se tu sejdou 29. srpna na 10. ročníku vytrvalostních plaveckých závodů **Veselská hodlínovka**. Závod je podruhé součástí Českého poháru dálkových plavců. Vrcholnou akcí je **Vodácký triatlón EPI**, 8. ročník závodu navazujícího na nejstarší triatlón na světě Eppie's Great Race v Kalifornii, naplánovaný na 25. září. Závod pořádá pražská společnost Sport

Veselské pískovny

Vodácký triatlón EPI

Group s.r.o. ve spolupráci s městem Veselí nad Lužnicí u příležitosti Světového dne epilepsie a zúčastnit se ho mohou pod lékařským dozorem i epileptici.

Okolí města nabízí mnoho značených tras pro pěší turisty i cyklisty. Jednou z nich je **Greenway selského baroka**, 36 km okruh vedoucí vesnicemi s nejzachovávanějšími ukázkami architektury selského baroka.

Bohaté sportovní využití návštěvníci naleznou v **moderním sportovním areálu. Jezdecký klub Dolní Zašlší** poskytuje pro jízdu na koni, jízdy kočárem i prázdninové tábory u koní. Odvážnější mohou

navštívit **lanový park Vávrovka** s 15 překážkami v korunách stromů ve výšce 10 až 15 metrů. Zastřílet vlastní zbraní si mohou střelci ve **Sportovním střeleckém klubu** Žišov. O tom, jak je zdejší kraj rozmanitý, je možné přesvědčit se z výšky při **vyhlídkovém letu balonem nebo sportovním letadlem**.

Na vaši návštěvu se Veselí Infocentrum města Veselí nad Lužnicí nám. T. G. Masaryka 25, 391 81 Veselí nad Lužnicí
Tel., fax: 381 548 180
e-mail: info@veseli.cz, www.veseli.cz

Co Češi dali světu v rámci projektu Enjoy the Czech Republic 2010

V letošním roce se hromadná studijní cesta pro zahraniční odbornou veřejnost uskuteční již po deváté a naváže tak na předchozí úspěšné ročníky Enjoy the Czech Republic (dále jen Enjoy). Tento hromadný press & fam trip s podtitulem "Co Češi dali světu" se bude konat v září 2010.

V rámci propagace České republiky zve Česká centrála cestovního ruchu – CzechTourism zahraniční novináře a touroperátory na individuální i hromadné studijní cesty. Největší z nich je projekt Enjoy the Czech Republic. Novináři specializující se na cestování a odborníci z cestovních kanceláří během své cesty poznají nejen historické klenoty Prahy, ale také zavítají do různých regionů. Vedle významných destinací jako je např. město Český Krumlov, Plzeň či Karlovy Vary, se naši hosté podívají i do méně známých, avšak turisticky velmi atraktivních míst spjatých s historií naší země.

„Pro tento ročník jsme tentokrát připravili pět tematických cest. Jeden z autobusů bude směřovat na Šumavu s možností seznámit se, jak lze v České republice trávit aktivní dovolenou. Další skupina zaměřená na outdoor zavítá na Moravu. Další dva autobusy navštíví západní a jižní Čechy a poslední se vydá do severních a západních Čech, kde se seznámí s českou gastronomií,“ sdělila Martina Kolářová, vedoucí oddělení ko-

munikace s odbornou veřejností, které má přípravu projektu na starosti.

Celkem je přihlášeno 109 zahraničních účastníků: 70 cestovních kanceláří a 39 novinářů z těchto zemí: Japonsko, Korea, Portugalsko, Španělsko, Řecko, Francie, USA, Itálie, Belgie, Lucembursko, Nizozemí, Rakousko, Irsko, Velká Británie, Ukrajina, Slovensko, Rusko, Kazachstán, Polsko, Švédsko, Dánsko, Německo, Kanada, Čína, Argentina, Kolumbie, Mexiko a Maďarsko. Jelikož návštěvníci jsou opravdu z celého světa, je obtížné vytvořit nabídku výletů takovou, aby si každý našel to, co ho zajímá.

Hrad Loket

Účastníci ze zámořských destinací mají většinou jiné požadavky než hosté ze sousedních zemí. „Z tohoto důvodu jsme zařadili speciální trip pro zámořské destinatione, během kterého návštěvníci uvidí nejzajímavější památky České republiky. První zastávkou jsou Karlovy Vary, dále hrad Loket, Plzeň a před přesunem do Prahy je výlet zakončen v Českém Krumlově. Je zajímavé, že ač tato cesta byla nabízena prioritně zámořským státům, byli jsme nuceni kvůli vysoké poptávce i od ostatních účastníků zařadit druhý trip se stejným programem a naopak zrušit jinou naplánovanou trasu,“ dodává Pavel Macek, manager press & fam. Všechny cesty jsou zakončeny v Praze, kdy budou mít hosté možnost poznat hlavní město z historické tramvaje. Jednotlivé cesty jsou také rozděleny na novinářské a „cestovkářské“, aby se vyšlo vstříc prioritám obou skupin.

Celou studijní cestou se proliná podtitul projektu „Co Češi dali světu“. Účastníci navštíví např. Baťův Zlín, sklárnu Moser, hrad Loket, který se stal dějištěm předposledního Jamese Bonda „Casino Royal“, hrad Bečov, který ukrývá románský klenot Relikviář sv. Maura, plzeňský Prázdno a karlovarskou Becherovku, automobilku Skoda a mnoho dalších zajímavých míst. Během cesty budou hosté seznámeni se známými osob-

nostmi, výrobky, vynálezy, uměleckými díly apod.

Jako i v minulých letech je součástí studijní cesty workshop, který slouží k navázání nových obchodních kontaktů nebo posílení těch stávajících. Novinkou pro letošní ročník je možnost sjednání si schůzek dopředu přes internet. „Vytvoření tzv. schůzkového programu je určité velkou výhodou pro obě strany. Účastníci si mohou pohodlně na základě profilů zadat-

Kudy z nudy mapuje pocity návštěvníků

Fanoušci volnočasového portálu Kudy z nudy, který provozuje agentura CzechTourism, mohou sdílet své pocity z navštívených míst. Umožní jim to unikátní Pocityva mapa České republiky, kterou lidé najdou na sociální síti Facebook.

Portál Kudy z nudy má svou stránku na Facebooku už od loňského září. Od té doby se různými marketingovými nástroji snaží zvýšit počet svých fanoušků na této sociální síti a nová Pocityva mapa je v současnosti tím nejdůležitějším z nich.

Tato interaktivní mapa celé České republiky obsahuje aplikaci, jejímž prostřednictvím mohou lidé vyjadřovat své pocity z navštívených míst. Uživateli si jednoduše vyberou své oblíbené nebo neoblíbené místo nebo místo, kde se právě nacházejí, a přiřadí k němu barvu odpovídající dojmu z návštěvy. Na svých jich mají celkem pět – od zelené, která říká, že je dané místo skvělé, až po fialovou, jež značí pravý opak. Výsledkem je velká barevná ma-

pa do systému vybrat, s kým by se chtěli sejít a projednat případnou spolupráci. Na workshop již tedy budou přicházet s konkrétním diářem,“ vysvětluje Martina Kolářová. Účastníci z řad novinářů budou mít připraven náhradní program ve formě návštěvy kuchařského centra, kde budou sami zkusit uvařit něco typicky českého. Propagace české gastronomie je v letošním roce hlavním marketingovým tématem, viz www.czechspecials.cz.

SOUTĚŽ O CENY

S touto novinkou je spojena i velká soutěž o řadu zajímavých cen. Fanoušci portálu Kudy z nudy, kteří na mapě nějaké místo označí, budou zařazeni do slosování o ceny. 1. května budou vylosováni výherci týdenního pobytu pro 4 osoby v hotelu Harrachovka, poukazu na hru paintball pro 4 osoby (Hrabarev.cz) a víkendového vodáckého výletu pro 2 osoby (Bisport s.r.o.). Každý týden bude navíc probíhat slosování o další ceny.

K projektu Kudy z nudy na Facebooku (www.facebook.com/kudyznudy) se zatím přihlásilo více než 5500 lidí. Prostřednictvím stránky upozorňuje portál Kudy z nudy na zajímavé aktivity a přispívá své mohou i samotní fanoušci, kteří se tak vzájemně inspiroují k výletům po České republice.

Koordinátoři cestovního ruchu

zelená TURISTICKÉ REGIONY
oranžová TURISTICKÉ OBLASTI

1. PRAHA

Pražská informační služba
Ing. Lucie Ramnebornová, ředitelka
Betlémské nám. 2
116 98 Praha 1
tel.: 221 714 301 - 2
fax: 222 221 101
e-mail: reditor@pis.cz
www.pis.cz

2. STŘEDNÍ ČECHY

02 STŘEDNÍ ČECHY – ZÁPAD

Rakovnicko, o.p.s.
Radomír Dvořák, projektový manažer
Husovo náměstí 255
269 01 Rakovník
mobil: 606 668 974
e-mail: dvorak@rakovnicko.info
www.rakovnicko.info

03 STŘEDNÍ ČECHY – JIHOVÝCHOD

Posazaví, o.p.s.
Bohuslava Zemanová, ředitelka
Sídlo společnosti: Zámek Jemniště 1,
257 01 Postupice
Kancelář společnosti: Masarykovo náměstí 1
(budova pianistické koleje),
256 01 Benešov
tel.: 317 701 948
fax: 317 701 948
mobil: 723 881 081
e-mail: zemanova@posazavi.com
www.posazavi.com

04 STŘEDNÍ ČECHY – POLABÍ

Zlatý pruh Polabí, o.p.s.
Pavel Hlaváč, ředitel
Zámek Loučeň 1
289 37 Loučeň
tel.: 325 585 228
fax: 325 585 227
mobil: 602 341 361
e-mail: zlatypruh.polabi@seznam.cz
www.polabi.com

3. JIŽNÍ ČECHY

Jihočeská centrála cestovního ruchu
Jírovcova 1, P.O.Box 80
370 21 České Budějovice 1
www.jiznicechy.cz

4. ŠUMAVA

Regionální rozvojová agentura Šumava, o.p.s.
Kateřina Vlášková, koordinátor cestovního ruchu
Stachy 206
384 73 Stachy

tel.: 380 120 263
fax: 380 120 272
e-mail: vlaskova@rras.cz
www.rras.cz

5. PLZEŇSKO A ČESKÝ LES

Zástupce pro tuto oblast prozatím nebyl vybrán

6. ZÁPADOČESKÉ LÁZNĚ

Destinační společnost Sokolovsko, o.p.s.
RNDr. Miroslav Vidlák, ředitel
Husovy sady 2044
356 01 Sokolov
tel.: 352 605 600
fax: 352 623 356
mobil: 605 271 939
e-mail: destinace-reditel@sokolovsko.cz
www.sokolovsko.cz

7. SEVEROZÁPADNÍ ČECHY

10 ČESKÉ STŘEDOHŘÍ A ŽATECKO

Turistické informační centrum Žatec
Bc. Jan Novotný, zastupitel a vedoucí IC
Městský úřad Žatec (radnice)
nám. Svobody 1, CZ - 438 24 Žatec
email: novotny@mesto-zatec.cz
www.mesto-zatec.cz

11 KRUŠNÉ HORY A PODKRUŠNOHŘÍ

Centrum pro rozvoj Mostecka
Libuše Novotná Pokorná, ředitelka
Radniční 1
43469 Most
tel: 476 105 314
email: reditel@imostecko.cz
www.imostecko.cz

12 ČESKÉ ŠVÝCARSKO

České Švýcarsko, o.p.s.
Ing. David Pastva, vedoucí útvaru turistiky, obchodu a ekonomiky
Masarykova 1094/4
407 46 Krásná Lípa
tel.+fax: 412 383 463
mobil: 775 552 790
e-mail: david.pastva@ceskesvycarsko.cz
www.ceskesvycarsko.cz

8. ČESKOLIPSKO A JIZERSKÉ HORY

13 ČESKOLIPSKO
Sdružení Českolipsko
Ing. Eva Hamplová, ředitelka
I. G. Masaryka 1
470 01 Česká Lípa
tel.: 602 490 840
e-mail: info@ceskolipsko.info,

Turistické regiony České republiky

E.Hamplova@seznam.cz
www.ceskolipsko.info

14 JIZERSKÉ HORY

Svazek měst a obcí Jizerské hory
Mgr. Daniel David, předseda
Janov nad Nisou 520
468 11 Janov nad Nisou
tel.: 488 880 510
e-mail: starosta@janov-n-n.cz
www.jizersky.cz

9. ČESKÝ RÁJ

Sdružení Český ráj
Ing. Jitka Kořínková
nám. Českého ráje 26
511 01 Turnov
mobil: 739 611 608
e-mail: stranska@cesky-raj.info
www.cesky-raj.info

10. KRKONOŠE A PODKRKONOŠÍ

Krkonoše – svazek měst a obcí
Mgr. Michal Vávra, výkonný ředitel
Zámek 1
543 01 Vrchlabí
tel.: 499 405 726
fax: 499 405 729
mobil: 731 196 703
e-mail: vavramichal@muvrchlabi.cz
www.krkonose-smo.cz

11. KRÁLOVÉHRADECKO

17 KLDKSKÉ POMEZÍ
Branka, o.p.s. – svaz cestovního ruchu
Marcela Štěpánková, ředitelka
Masarykovo náměstí 1
547 01 Náchod
tel: 491 405 435

email: info@kladskepomezi.cz
www.kladskepomezi.cz

18 HRADECKO

Zástupce pro tuto oblast prozatím nebyl vybrán

19 ORLICKÉ HORY A PODORLICKO

Destinační společnost Orlické hory a Podorlicko
Petra Šutová
Panská 1492
516 01 Rychnov nad Kněžnou
tel: 774 125 014
email: sutova@dsoph.cz
www.orlickehory-cz.info

12. VÝCHODNÍ ČECHY

Destinační společnost Východní Čechy
Alena Horáková, ředitelka
Jahnova 8
530 02 Pardubice
Mobil: 602 449 320
Email: a.horakova@vychodnicechy.info
www.vychodnicechy.info

13. VYSOČINA

Vysočina Tourism, příspěvková organizace
Ing. Tomáš Čihák
Žižkova 16
587 33 Jihlava
tel.: 564 602 554
fax: 564 602 141
mobil: 732 620 158
e-mail: tomas.cihak@vysocinatourism.cz
www.vysocinatourism.cz

14. JIŽNÍ MORAVA

Centrála cestovního ruchu Jižní Moravy, z.s.p.o.
Mgr. Zuzana Vojtová, ředitelka

Radnická 2
602 00 Brno
tel.: 542 211 123
fax: 542 210 088
mobil: 724 227 522
e-mail: vojtova@ccrjm.cz
www.ccrjm.cz

15. VÝCHODNÍ MORAVA

Centrála cestovního ruchu Východní Moravy, o.p.s.
PhDr. Dana Daňová, ředitelka
třída Tomáše Bati – areál Svit, budova 22
760 90 Zlín
tel: 577 043 900
email: dana.danova@vychodni-morava.cz
www.vychodni-morava.cz

27 SLOVÁCKO

Region Slovácko – sdružení pro rozvoj cestovního ruchu
Mgr. Josef Hapák, tajemník sdružení
Masarykovo nám. 21
686 01 Uherské Hradiště
tel.: 572 540 303
fax: 572 525 527
mobil: 724 235 375
e-mail: info@slovacko.cz
www.slovacko.cz

ÚZEMÍ OLOMOUCKÉHO KRAJE

16. STŘEDNÍ MORAVA A JESEŇSKÝ

Střední Morava – Sdružení cestovního ruchu
Mgr. Djamilia Králíková, ředitelka sekretariátu
Horní náměstí 5
772 00 Olomouc
mobil: 606 780 178
e-mail: kralikova@central-moravia.cz
www.olomouc-travel.cz

39 JESEŇSKÝ – ZÁPAD

Jeseníky – Sdružení cestovního ruchu
Kladská 1
787 01 Šumperk
tel: 583 283 117
email: sdruzenic@jeseniky.org
www.jeseniky-tourism.cz

17. SEVERNÍ MORAVA A SLEZSKO

Moravskoslezský klastř cestovního ruchu KLACR, s.r.o.
Mgr. Eva Torčíková, ředitelka
Na Jádárně 7
702 00 Ostrava
tel: 777 990 061
email: torcikova@klacr.cz